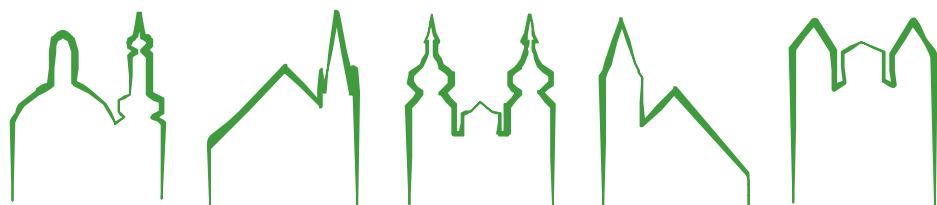

Život farností Znojma

únor
2016

2

Zpravodaj pro Andrewa Mukasu

Vážení a milí čtenáři!

Redakční radě měsíčníku Život farností Znojma se podařilo získat levnější tisk časopisu. Ročně tedy ušetříme nemalou částku, kterou jsme se rozhodli investovat do mnoha lety prověřeného projektu Adopce na dálku. Přes Centrum zahraniční spolupráce Arcidiecézní charity Praha jsme se rozhodli finančně podpořit osmiletého ugandského chlapce jménem Andrew Mukasa.

Andrew pochází z malé vesnice Mukubangalabi v okrese města Wakisso, které leží u Viktoriina jezera, největšího sladkovodního jezera v Africe. Žije jen s matkou Gorette a dalšími třemi sourozenci (Henry - 10 let, Peace - 4 roky, Patrik - 1 rok) v pronajaté nezděné chýši. Rád chodí do školy, mezi jeho oblíbené předměty patří angličtina a jeho snem je stát se lékařem. Po škole doma pomáhá s nošením vody a mytím nádobí a když má volno, hraje s kamarády fotbal.

Otec rodinu bohužel opustil a ani finančně ji nijak nepodporuje, proto je pro Andrewovu maminku velmi těžké pokrýt rodinné a školní výdaje. Jsme tedy moc rádi, že koupí našeho časopisu můžeme my všichni přispět na Andrewův lepší život. Jednou ročně budeme zasílat částku minimálně 7000Kč na účet, který byl zřízen spe-

ciálně pro Andrewa. Z peněz se hradí především vzdělávání, mimoškolní aktivity a zdravotní péče. Zároveň se můžeme 2x ročně těšit na Andrewův dopis, ve kterém nám jistě rád vylíčí své zážitky z Ugandy a umožní nám tak přiblížit jeho pro nás kulturně zcela odlišný svět.

Uganda je stát východní Afriky a je považována za nejkrásnější zemi Afriky. Léto zde trvá celý rok, ale navzdory příjemnému klimatu je Uganda jedním z nejchudších a nejméně rozvinutých států světa. Řada nedemokratických režimů zemi destabilizovala natolik, že si následky ponese ještě dlouho do budoucnosti. Obrovskými problémy jsou také negramotnost, vysoký počet pacientů nakažených virem HIV a více než polovina obyvatel žijících pod hranicí extrémní chudoby.

Adopce na dálku je léty prověřený program, který díky skvěle vypracované strategii pomáhá především v rozvoji vzdělání a v dostupné a kvalitní zdravotní péči. Za stěžejní ovšem považuje to, že díky systému finančních darů získávají adoptované děti šanci na nezávislost a lepší perspektivy v životě.

Andrew Mukasa z Mukubangalabi | Foto archiv redakce

Z OBSAHU:

O mužské spiritualitě – Chlapi	2
Rozhovor s jubilantem P. Marianem Huskem ..	4
Významný barokní sochař a znojemský frater Kladius Heinz	6

Všichni, kteří si zakoupí časopis Život farností Znojma, tak mohou malému Andrewovi pomoci splnit si jeho sen a dát mu tak možnost žít důstojnější a kvalitnější život.

(Petra Bláhová)

300 slov

otce Jiřího Ochmana

Člověk míní, Pán Bůh mění. Toto rčení známe, ale pokud se nás dotýká, může to vypadat asi takto:

Jako kněz prožívám adventní dobu ve své farnosti se svými farníky. V mém případě v Jevišovicích a ve dvou dalších farnostech. Tak jsem si myslel, že to bude jako jiné roky. Ale Bůh změnil místo přípravy i přípravu samotnou. Místo bylo v nemocnici ve Znojmě a příprava byla ve zprovoznění levé ruky, kterou jsem si zlomil. Od 4.12 do 23.12 jsem ji ve spolupráci s lékaři dával do původního stavu poté, co jsem nešťastně spadl z kola. Čili přípravu jsem si takto neplánoval, ale postupně přijímal a poznával i tuto změnu plánu jako Boží řízení a projev Boží dobroty. Přestože ta změna nesla s sebou i mnoho bolesti a ztrátu možnosti si plánovat dny podle svých představ, ba naopak se vše podřizuje nutnosti dalších postupů s rukou.

Tak jsem v tom viděl to, co člověk nevnímá a bere samozřejmě. Učil jsem se znovu hýbat prsty a později i celou rukou, po další operaci zápěstím a to vše s vědomím, že budu zase moci sloužit Bohu a farníkům.

Je to podobné jako na svatbě v Káně Galilejské. Tam služebníci donesli vodu do nádob a to ostatní udělal Ježíš. Tak i my můžeme udělat to, co je v našich silách (v mém případě rozpohybovat ruku a snášet bolest s tím spojenou) a to ostatní už dělá Ježíš. On rozhýbává naši nehybnost ve službě Bohu a bližním, když se snažíme o to, co je v našich lidských silách. To ostatní umí už udělat jenom ON. A taková příprava je potřebná nejen v adventní době, ale každý den se snažit dávat Bohu, to co je v našich lidských silách a možnostech k dispozici. O to ostatní se už postará ON. To přeji sobě i vám všem.

Pánové, muži, chlapi!

Následující článek vás zavede do světa výhradně mužské spirituality.

BŘETISLAV WEISS

Nestává se často, aby byla na církevní půdě oslovena výhradně mužská část věřících a návštěvníků kostela. Situace je bohužel taková, že se dnešní církve kloní více k ženským formám zbožnosti, protože se statisticky na náboženských akcích zastoupení žen blíží dvěma třetinám. Některým mužům to i vyhovuje, protože to nic nevyžaduje a rezonuje to s jejich pasivitou.

U nezanedbatelného množství mužů a žen však můžeme pozorovat rozdílné kladení důrazů v duchovním životě, rozdílné vnímání rolí v rovině náboženské s přesahem do života „mimo kostel“... lze tedy mluvit o rozdílech mezi spiritualitou mužů a žen a je jen na nás, jestli tuto skutečnost přijmeme a jak s ní naložíme.

Můžeme to popřít. K čemu hledat rozdíly a dál rozdělovat už tak nesourodé církevní společenství. Nebo rozdílnosti využijeme ku prospěchu všech, a to nejen v církvi, ale všeobecně ve společnosti, ve které žijeme.

Takže ještě jednou pánové, muži, chlapi, jak je to vlastně s námi? Jací jsme muži, manželé, otcové, synové..., jak se vidíme my a jak nás vidí naše manželky, děti, blízké i vzdálenější okolí? Jsme se svou životní cestou spokojeni? Cítíme se součástí velkého Božího příběhu nebo se cítíme jaksi vytlačeni na jeho okraj?

Mnozí muži cítí, že po všech snahách o úspěch a materiální zabezpečení jsou sobě i svému okolí něco dlužni. Nechápu často potřeby svých žen, nerozumí svým otcům a neví, co

předat svým synům. Církev je většinou neoslovuje a s obtížemi hledají svou autentickou víru. Tyto případy jsou v naší společnosti natolik časté, že lze hovořit o celkové krizi mužství.

Současná západní společnost nese příhodné označení "systém bílého muže". Je uspořádána převážně patriarchálně a do velké míry postavena na úspěchu, moci a penězích. Mnozí muži (a dnes i mnohé ženy) žijí v iluzi, že na různých úrovních vládnou a vytváří správnou sociální realitu. Přitom přehlížejí množství skupin, které jsou globálně či lokálně vytlačeny na okraj společnosti. Jsou viníky a zároveň oběťmi tohoto systému. Jejich život je sám tlačen společností k ještě větším výkonům, které mají vést k větším úspěchům. Muži pak přichází o nejdůležitější věci: rodinu, spiritualitu, emoce, pocity, osobní růst ad. V Bibli čteme, že první budou poslední a poslední první. V jistém smyslu tedy současní muži potřebují nemalou pomoc, aby překonali svou nesvobodu.

Feministické hnutí ženám postupně zpřístupňuje oblasti, ve kterých byl dominantní muž. Tyto změny působí u mnoha mužů ztrátu orientace a pochybnost nad vlastní identitou. Někteří muži se snaží vyjít ženám vstříc rozvíjením ženských ctností a cíleným zapomináním na svou mužskou stránku. To sice vede k rozvoji schopnosti porozumění, vcítění se do problému toho druhého a dalších vlastností, ve kterých ženy obvykle vynikají, na druhou stranu tato snaha produkuje svým způsobem změkčilé muže, kteří mají problém činit rozhodnutí, nést za ně odpovědnost, obrátit se do světa a jednat. Tyto vlastnosti jsou ovšem potřebné, jak v rodině, tak ve společnosti.

Neschopnost mladých mužů dospět, otců vychovávat své děti, dědů

Ze setkání znojmských Chlapů | Foto archiv autora

předávat svou životní moudrost, ukaže na spirituální krizi mužů i v rámci rodin. Jednou z podstatných změn v západní společnosti při přechodu do postmoderny je ztráta rituálů přechodu. Nejmarkantnější je to u iniciace do dospělosti - mladí muži nejsou žádným způsobem provedeni do světa dospělých a nejsou zasvěceni do umění, jak správně zacházet se svou mocí a silou. Tu pak buď zneužívají nebo před ní utíkají. Živá mužská spiritualita potřebuje přechodové rituály, zejména iniciaci mladých mužů. Nepřítomnost otců, ať již způsobená rozpadem rodiny, přílišnou zaměstnaností, či prostým nezájmem, vede k duševním ranám chlapců a mladých mužů, kteří potřebují uznání a podporu od mužů starších. Tradiční vazby mezi generacemi mužů včetně celistvého vedení zmizely. Společnost založená na rodině se proměnila v systém prosazující individualismus. I zde je pole pro spiritualitu mužů, která může pomoci obnovit vztahy synů a otců.

Problematikou krize otcovství se dlouhodobě zabývá P. Petr Glogar OCD. Jak to vidí a co k tomu říká, si dovolím citovat:

Jak je krásné slyšet a vidět mladého muže, který ráno otevírá dveře kanceláře a všem halasným křikem oznamuje: "Stal jsem se otcem, narodil se mi syn." V životě jsem se setkal s mnoha muži. Mnozí z nich byli tátové velkých rodin, někteří byli kněžími, jiní žili sami, ale otců jsem poznal velmi málo. Když jsem já sám před patnácti lety vyšel po kněžském svěcení z katedrály, začali mi říkat "otče". Někteří toto oslovení odmítají, protože bylo řečeno:... Většinou nám mužům ten "titul otce" byl ale nějak přidělen. Získali jsme jej jaksí zdarma narozením dítěte anebo oním svěcením.

Nebyli jsme do otcovství uvedeni, nevíme, co znamená ona cesta nošení-přivádění k životu. Že to nejsem já, který "tomu" vládne, který určuje výsledky. Neprošli jsme žádnou zkušeností slabosti, bezmoci nebo bolesti. Moc jsme si toho neprožili, bylo nám to sděleno. Chybí nám boj s temnotou, zármutkem, pochybností, konfrontace se smrtí a strach z ní a konec konců i zkušenost ponižení. Často jen bojujeme, abychom měli vše pevně ve svých rukou. Bojujeme o moc a chceme ji dát druhým pocítit. Sami chceme rozhodovat co, kdy a jak. A tak jsme často

muži-otcové, kteří ještě nikoho nepřivedli na svět, otcové nedonošených dětí, otcové mající "potrat za potravu".

Nedostává se nám toho, co uvádí chlapce do dospělosti a utváří podobu otce. A synové vyrůstají bez otců.

Proto je tak nadějně vidět v naší společnosti vanutí Ducha a první kroky těch mužů a tátů rodin, kteří chtějí být otcí svých synů a dcer. Kteří se rozhodli přijmout své otcovství jako úkol, jako cestu, na níž se mají naplňovat Boží zaslíbení. Kteří se začali do Písma, aby nacházeli, jak s tímto zaslíbením pracovali muži Starého i Nového zákona. Jsou to kroky otců, kteří se rozhodli nežít sami pro sebe, ale jako ti, kteří přivádějí k životu s Bohem, kteří se učí rozumět Boží řeči, aby tak rozuměli těm, které jim Pán světil. A byli schopni uvádět do života i své děti. Otcové, kteří umí vést, a také se dokáží vzdálit, kteří provázejí v modlitbě druhé a svolávají na ně Boží požehnání.

Některým se zdají kroky těchto mužů-otců nezralé. Ale copak ke zralosti nevedou i nezralé kroky?

... to, o čem je zmínka na konci promluvy, se skutečně děje. Muži na své spiritualitě už společně pracují, navzájem se podporují, organizují nejrůznější společné akce, vzdělávají se. V zemích s křesťanskou tradicí vzniká a roste mužské hnutí. U nás nejsme pozadu, první akce proběhly už před patnácti lety a dnes je zapojeno s větší či menší intenzitou přes 1000 mužů. Hnutí přitom není zahrnuto pod žádnou oficiální organizaci, jen určitou základní podporu poskytuje organizace YMCA ... a všude má jednoduché a všeříkající označení Chlapi.

Logo Chlapského hnutí

(Ve farnosti Louka se už několik Chlapů vyskytuje - koho tento fenomén zaujal, jsem k dispozici třeba na bweiss@email.cz.)

Znojemská Charita

Tříkrálová sbírka – poděkování

Vážení přátelé, Tříkrálová sbírka 2016 skončila. Skončila opět rekordní vykoledovanou částkou 1 955 496,- Kč. Je to o 155 000,- Kč víc než loni. Úctyhodný výkon všech! Velmi si Vašeho nasazení vážím a děkuji za ně. Vždyť 1400 koledníků je krásný počet dětí a dospělých, kteří věnují svůj volný čas a chodí dům od domu bez ohledu na nepřízeň počasí a přináší tuto obětavou službu pro pomoc potřebným. Chci vyjádřit své velké poděkování všem dárcům, kteří přispěli koledníkům do pokladniček Tříkrálové sbírky. Poděkování patří pánům farářům a farnostem, kteří se také aktivně zapojili do sbírky. Média nám také pomáhají s propagací, a proto i jim děkuji. Aktivně a vstřícně spolupracovaly i všechny městské a obecní úřady Znojemskeho okresu...

Výsledky vykoledované částky jednotlivých tříkrálových skupinek v obcích i městech na Znojmsku, jakožto i záměry sbírky, můžete nalézt na našich webových stránkách www.znojmo.charita.cz.

S hlubokou vděčností
Mgr. Evžen Adámek
(ředitel znojemske charity)

Postní almužna 2016

V postní době se nám nabízí jako jedna z možností skutku milosrdné lásky k bližním akce Postní almužna. Celkový výtěžek Postní almužny věnuje Oblastní charita Znojmo na léčbu vážně nemocných a umírajících chudých dětí na Ukrajině.

Ve Vaší farnosti/kostele si můžete vyzvednout skládací papírové postní schránky a to na Popelčnické středě nebo na 1. neděli postní, případně i v průběhu postní doby. Papírovou postní schránku si můžete také vyzvednout přímo v sídle Oblastní charity Znojmo (Dolní Česká 1, Znojmo). V průběhu postní doby a v úsilí duchovní obnovy tak každý ukládá drobné peníze, které svým sebezáporem ušetřil do této papírové schránky.

Na Boží hod Velikonoční nebo na 2. neděli velikonoční doneste papírovou schránku do kostela zpět, kde ji odevzdejte přímo knězi, popřípadě ji můžete odevzdat přímo v sídle Oblastní charity Znojmo.

V minulém roce jsme díky vám pomohli prostřednictvím Postní almužny 27 nemocným dětem v jejich vážné nemoci.

Mgr. Ludvík Mihola
koordinátor Postní almužny

(redakčně zkráceno)

Snažím se intenzivně prožívat vše

Otec Marian Husek je znám nejen jako loucký farář, ale i jako zanícený sportovec. U příležitosti jeho 50. narozenin jsme ho požádali o rozhovor.

Loucký farář vyhlíží své ovečky | foto archiv M. Huska

Jak vzpomínáte na své dětství?

Dětství jsem měl krásné, rodina funkční, výchova křesťanská, ve farnosti mezi ministranty ve stylu salesiánskoscenském – nemohu si stěžovat.

Čím jste chtěl být jako dítě?

Jako dítě jsem na tu otázku odpovídal, že budu kreslit šroubečky jako tatínek (on byl konstruktér). V podstatě ale mohu říci, že jsem v tomto neměl nějaký vyhraněný zájem.

Kdy jste se rozhodl pro kněžství?

Rozhodnutí ke kněžství padlo vlastně až během vojenské služby, kde jsem mezi stejně starými kluky, ale většinou jinak zaměřených než já, pocítil potřebu a poslání, že bych jim měl pomoci nalézt to, co mám já – víru, která dává smysl našemu životu.

Kdo je Vaším vzorem?

Tak nedostižným vzorem, který se ale snažím následovat, je samozřejmě samotný Ježíš. Trochu bližším vzorem pak je již od mládí Old Shatterhand a Vinnetou. A asi by se našlo i hodně světců, kteří také každý svým způsobem člověka inspirují. A z živých lidí pak vzpomínám i na některé kněze, kteří mě v mládí ovlivnili.

Proč jste si vybral řád Premonstrátů?

Já jsem se za povolání k řeholnímu životu hodně modlil a nevybral jsem si to sám – opravdu mi toto doslova poslala do cesty Panna Maria jako konkrétní odpověď na konkrétní modlitby.

Nežil byste raději v řeholním společenství v klášteře než na faře?

Zažil jsem život i v klášteře i na faře, nemám problém s obojím. I na té faře by ale mělo být společenství a musí být živý kontakt s klášteřem. *(S úsměvem na tváři dodává.)* Celkem vážně jsem ale občas uvažoval i o tom, že by mně mohl svědčit i život poustevníka

Kdo Vám na Vaší cestě nejvíce pomáhal?

Co se týká lidí, tak jich bylo více. Je dobré a potřebné mít opravdové přátele a někoho, na koho se můžete spolehnout a komu se můžete svěřit. A mít někoho takového spojeného i s osobou zpovědníka.

Kde čerpáte sílu pro duchovní službu?

Tak určitě v modlitbě a konkrétně zvláště při mši svaté. A potom samozřejmě potěší a povzbudí, když někdy zaregistruji, že jsem někomu opravdu pomohl.

Co Vás na Vaší práci nejvíce baví?

Dá-li se to tak říci, tak asi opravdu i ta mše svátá. A některý smysluplný rozhovor o víře a otázkách života, kde má druhý o věc opravdový zájem, to také povzbudí.

Jak jste si ve Znojmě zvykl a jak se vám tu líbí?

Myslím, že už jsem tu skoro jako doma – prakticky už jsem tady přes polovinu svého kněžského života. A jsem tu spokojený, místní lidé i se zdejší mentalitou mi nejsou cizí. A příroda a okolí jsou tu také pěkné – ze země i ze vzduchu.

Kolik sportů pěstujete, a který je vaším největším koníčkem?

Jako kluk jsem hrával ragby, vždy jsem rád chodil po horách. Vysoké hory a skály mám stále ve svém repertoáru, občas potápění s přístrojem, parašutismus a v poslední době asi hlavně létání s padákem a motorem na zádech – motorový paragliding.

Jaký byl váš nejextrémnější zážitek při sportování? Kam se toužíte ještě podívat?

Tak potápění v Rudém moři bylo velmi zajímavé, první seskok z letadla na padáku stál také za to nebo i první let na paraglidingu, velmi se do paměti zapsal výstup s otcem Jeronýmem na Mont Blanc, i když poté výstup na Ortler (nejvyšší hora Rakousko-Uherska) byl ještě náročnější. Nějaké zvláštní plány asi nemám, protože to přece jen není hlavní náplň mého života. Přece jen by mě ale třeba lákalo z Mont Blancu sletět padákem nebo se podívat do hor a přírody Old Shatterhanda a Vinnetou – do Skalistých hor v Americe.

A jaký je Váš nejsilnější zážitek mimo sport?

Nedá se asi mluvit o jednom zážitku. Snažím se intenzivně a se zaujetím prožívat vše. Mohl bych mluvit o duchovních zážitcích, kde má své místo setkání se sv. Janem Pavlem II. na Svatém Kopečku, o některých poutích, ale i o skrytých věcech při zpovědích apod.

Co vám přináší práce na církevním soudu?

Máme tam dobrou partu kněží-soudců a myslím, že mě to hodně pomohlo proniknout do problémů mnoha lidí v manželství a rodinném soužití, mnohé věci jsem mohl poznat do hloubky a asi mě to naučilo hned neodsuzovat a spíš pochopit a snažit se pomoci. Neodsoudit slabé lidi, také

nejsem dokonalý, a kdo ví, jak bych se s jejich problémy sám vypořádával. Chceme si vzájemně pomoci na cestě k Pánu Bohu.

Co tvoří největší agendu na církevním soudu?

Převážná práce na církevním soudu se týká rozpadlých nefunkčních manželství a naší pomoci lidem poznat příčiny toho pádu a podle možností otevřít znovu cestu ke svátostem.

Na vrcholu Mont Blancu v roce 2006. Otec Marian (vlevo) se svým spolubratrem a parťákem otcem Jeronýmem. | foto archiv M. Huska

Kdybyste mohl něco změnit, co by to bylo?

Asi velmi mnoho relativních drobností bych rád vrátil zpátky a řešil jinak. Co se týká těch podstatných životních záležitostí, tak bych ale asi neměnil nic.

Jaké máte novoroční předsevzetí?

Že bych se začal trochu víc pravidelně hýbat a trochu zhubnul? Nebo trochu více řádu do života a pořádku a úklidu ve svých věcech? *(Směje se.)* Jinak asi nic zvláštního.

Co jste si přál k padesátým narozeninám?

No co bych si měl přát – asi mír ve světě, méně otrávených lidí, více lásky a zájmu mezi lidmi jeden o druhého – pak budu spokojený i já. *(Dodává s úsměvem.)*

(ptala se Eliška Juráková)

Otec Marian vlastním jménem **Jiří Husek** se narodil 4. 2. 1966 ve Zlíně. Pochází z 3 sourozenců. Studoval střední ekonomickou školu, před vojnovou rokem pracoval v pekárnách, kde pekl chleby, poté následovaly 2 roky základní vojenské služby a pak studia na teologické fakultě v Litoměřicích a v Praze. Během kněžství ještě vystudoval církevní právo na Katolické univerzitě v Lublinu v Polsku.

Na kněze byl vysvěcen na Strahově biskupem Lobkovicem 29. 6. 1992. Do řádu premonstrátů vstoupil jako novic v září 1989 a patří pod Strahovský klášter. Věčné sliby složil v roce 1993. Po vysvěcení působil 6 let na Svatém Kopečku u Olomouce, potom rok a půl v Jihlavě a poté 4 roky jako novicmistr ve Strahovském klášteře. Ve Znojmě je od roku 2003. Od roku 1996 vykonává funkci církevního soudce při olomouckém interdiocézním církevním soudu. Mezi jeho koníčky patří trochu aktivnější pohyb v přírodě – hory, lesy, skály, potápění, létání.

FARNÍ HŘIŠTĚ

Milí farníci, farnice a farničata!

S nadcházející postní dobou přicházíme s tematicky laděnou křížovkou. Pro zamyšlení jsme zvolili myšlenku Matky Terezy, jejíž dokončení najdete v tajence. Požehnanou dobu postní a obrácení (správným směrem!) přejí PaKlíci

„Nejhorší chudobou trpí ten, kdo si myslí, že se... (viz tajenka)“

Jaká barva se poji s postní dobou

Bratr Kaina

Svátostina udělovaná na popeleční středu

Město, kde Pán Ježíš umřel

Učedník, který zradil Ježíše

Den Ježíšova ukřižování

Starozákonní kniha

Učedník, který zapřel Ježíše

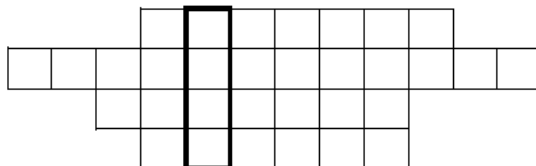
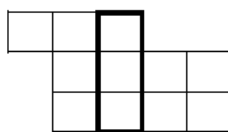
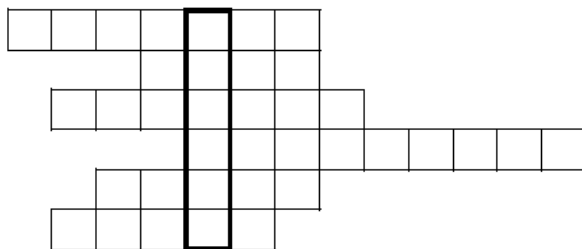
Syn Abraháma

Otec Izáka

Pobožnost často konaná v době postní

Místo, kde byl Ježíš zatčen

Vyprávění o umučení Ježíše Krista

Vánoční slib trojnásobného vdovce

Na Štědrý den roku 1755, tedy před 260 lety, složil ve znojemském klášteře dominikánů Slavné sliby významný barokní sochař **Jiří Antonín Heinz** (1698 – 1759). Jako řádový bratr **Klaudius** zde pak završil svůj život.

ONDŘEJ LAZÁREK

V letošním roce, na který připadá 800 let od založení dominikánského řádu, stojí za to připomenout jednoho z jeho členů, který se významně zapsal do historie našeho města.

Jiří Antonín Heinz se narodil ve Svitavách a již v raném dětství mu zemřela matka. Se smrtí nejbližších se musel během svého života vyrovnávat ještě několikrát. Po získání tovaryšských zkušeností (snad i v dílně slavného sochaře Matyáše Brauna) se jako sochař osamostatnil a ve svých 28 letech se oženil s vdovou po uničovském sochaři. Svoji první manželku i s několikaměsíční dcerou však ztratil hned v prvním roce manželství.

Následující životní období nebylo asi lehké, o čemž mimo jiné svědčí Heinzovo několikaměsíční věznění v uničovské šatlavě kvůli jakémusi pomnutí mysli. Až po 8 letech se umělec ženil znovu, tentokrát v Olomouci. Přitom vyženil dvě děti. Ani toto manželství ale netrvalo dlouho. Už po roce Heinzova druhá žena umírá. Hned v následujícím roce se v Olomouci koná umělceva třetí svatba.

V roce 1745 se Heinz stěhuje do Znojma. Zde po 15 letech společného manželství umírá jeho třetí žena. Pod vlivem této události se rozhodne vstoupit ke znojemským dominikánům (1753). Před odchodem do ústraní se stává kmotrem několika místních dětí, ve dvou případech nemanželských. Před složením Slavných slibů prodává svůj dům a utržené peníze věnuje na mešní nadaci. Sochařské tvorbě se věnuje i nadále, tentokrát jako řádový bratr Klaudius.

Heinzova umělecká činnost je spojena především se třemi moravskými městy: Uničovem, Olomoucí a Znojmem. Ve Znojmě realizoval zakázky hlavně pro místní řeholníky (premonstráty, dominikány, minority, křižovnické i jezuité). Největší počet jeho děl najdeme v dominikánském kostele sv. Kříže, pro který vyřezal 6 soch v nadživotní velikosti a vytvořil výzdobu varhanní kruchtě a varhan.

Klaudius Jiří Antonín Heinz se řadí mezi nejvýznamnější a nejoriginálnější barokní sochaře působící na Moravě. Tvořil převážně z kamene a dřeva. Jeho díla, u kterých je oceňována jejich exprese a niternost, můžeme obdivovat téměř ve všech znojemských kostelích. Pohřben je v dominikánském kostele ve Znojmě v kryptě pod hlavním oltářem.

REQUIESCAT IN PACE!

Literatura: Zápalková, H.: Jiří Antonín Heinz, Muzeum umění Olomouc, 2011 | Stehlík, M.: Sochařský svět Jiřího Antonína Heinze. NPÚ, Brno, 2013

Heinzova díla na Znojemsku

Kostel sv. Kříže (Znojmo):

- * sochy sv. Václava a sv. Ludmily (dřevo, po 1753)
- * výzdoba varhanní kruchtě – alegorie Víry, Naděje a Lásky (štuk, 1753-1755)
- * výzdoba varhanní skříně – sochy krále Davida a hudebníků (dřevo, 1753-1755)
- * sochy sv. Kateřiny a sv. Markéty s drakem (dřevo, po 1755)
- * sochy sv. Karla Boromejského a sv. Rocha (dřevo, po 1755)

Kostel sv. Mikuláše (Znojmo):

- * oltář Pietas Domini (dřevo, kolem 1745)

Kostel sv. Václava (Louka):

- * sochařská výzdoba kaple sv. Norberta (dřevo, štuk, 1748-50)

Kostel sv. Michala (Znojmo):

- * řezbářská výzdoba hlavního oltáře

Minoritský klášter (Jihomoravské muzeum):

- * sochy adorujících andělů (dřevo, po 1745, původně z minoritského kostela)

Kostel sv. Hippolyta (Hradiště):

- * hlavní oltář se sochami sv. Augustina a sv. Heleny (dřevo, po 1750)

Cesta ze Znojma do Přímětic:

- * sochy P. Marie s Ježíškem a sv. Aloise z Gonzagy (vápenec, 1746, 1749)

Kasárna – u kaple:

- * socha sv. Jana Nepomuckého (vápenec, před 1750)

Krasko – zámecký park:

- * socha sv. Aloise z Gonzagy (vápenec, 1746)

Břežany – zámecký park:

- * socha sv. Floriána (vápenec, 1749)

Hodonice – brána u kostela:

- * socha sv. Jakuba Většího (vápenec, 1753)

Šatov – u kostela:

- * Pieta Šaštínská (vápenec, 1748)

Hostim – kostel:

- * socha sv. Jiřího (dřevo, okolo 1750)

Strachotice – kostel:

- * Kristus na kříži (dřevo, po 1740)

Oleksovice – u fary:

- * socha sv. Jana Nepomuckého (vápenec, po 1740)

Pravice - náves:

- * socha sv. Donáta (vápenec, po 1740)

Alegorie Lásky na varhanní kruchtě v kostele Nalezení sv. Kříže ve Znojmě. | Foto autor

Pout' zasvěcených osob a za duchovní povolání

u Svaté brány v kostele Nalezení sv. Kříže ve Znojmě (Dolní Česká)

pátek 5. února 2016

v 8 h mše sv. | od 15 h adorace, sv. zpověď | v 16 h večerní chvály, růženec, svátostné požehnání | v 17 h mše sv. (P. Česlav Plachý OP) | v 18 h setkání v sále kláštera se svědectvím zasvěcených osob o cestě povolání

Zváni jsou zvláště kněží a další zasvěcené osoby ze Znojemska, včetně rodáků a těch, kteří zde působili.

Výročí

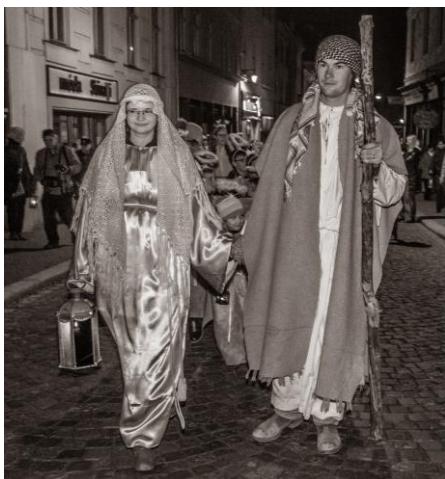
P. Marian Jiří Husek OPraem oslaví 4. února 50. narozeniny. Otec Marian je farářem farnosti Znojmo – Louka a administrátorem farností Havraníky, Hnanice a Šatov.

P. Pavel Kuchyňa oslaví 4. února 40. narozeniny. Jako jáhen působil u Sv. Mikuláše, na kněze byl vysvěcen 29.6.2013, v současnosti je administrátorem farnosti Lipovec u Blanska.

Stalo se

Přivítání Betlémského světla

Den před Štědrým večerem Znojmo zalila betlémská záře. Světlo, které dovezli skauti z Betléma, jsme přivítali průvodem z kostela sv. Kříže. Průvod vedli Josef s Marií čekající na narození miminka (Eliška a Matouš Jurákoví, kteří očekávají narození druhého dítěte), za nimi se hemžili malí andělíci s lucerničkami (děti z farností). Od kostela průvod pokračoval na Horní náměstí, kde čekali lidé, kteří si světlo chtěli odnést do svých domovů. Otec Jindřich na náměstí řekl několik slov čekajícím lidem a poté průvod pokračoval ke kostelu sv. Jana Křtitele, kde už byla připravena stáj s jesličkami a svatá rodina s narozeným miminkem (Andrej a Jana Herényiovi s měsíčním synem Šimonem). U jesliček za zpěvu koledí s doprovodem žesťů se lidé klaněli narozenému děťátku.

Svatá rodina v podání manželů Jurákových | foto Radomír Muzikář / Člověk a víra

Setkání Taizé ve Valencii za účasti Znojmaků

V termínu 28.12. -1. 1.2016 proběhlo Taizé setkání mládeže ve slunné Valencii. Setkání se zúčastnilo tisíce mladých křesťanů z Evropy i celého světa, mezi nimi také zástupci dalších náboženských vyznání. Slunné dny pod stromy pomerančovníků strávilo asi 80 poutníků z Čech a z toho i několik z našich farností. Hlavní představený mezinárodní ekumenické komunity Bratr Alois přijel na setkání ze Sýrie, kde trávil Vánoční svátky. Hlavním poselstvím setkání byla solidarita a milosrdenství s lidmi v nouzi bez ohledu na jejich náboženské přesvědčení.

Setkání farních rad od Sv. Mikuláše a Sv. Kříže

V pátek 8.1. v 18 hod. se v sále dominikánského kláštera sešly farní rady od Sv. Mikuláše a Sv. Kříže, aby projednaly některá společná témata. Předmětem setkání bylo zhodnocení otevření Svaté brány a vánočního programu a dále pak zajištění poutí v průběhu Svatého roku a úvahy nad skutky milosrdenství.

Rekonstrukce sociálního zázemí u Sv. Kříže

V lednu byla zahájena přestavba prostoru nacházejícího se mezi kostelem a sálem dominikánského kláštera. V tomto prostoru budou v následujících měsících vybudovány nové toalety, úklidová místnost a malá kuchyňka pro provoz sálu. Během rekonstrukce je možné využívat záchody v křížové chodbě kláštera. Nové sociální zázemí bude sloužit jak pro provoz kostela, tak i sálu kláštera.

Seminář obnovy v Duchu svatém

Duchovní obnova byla zahájena v neděli 10.1. v 17 hod. v sále dominikánského kláštera a setkala se s velkým zájmem. Vedení semináře se ujal otec Josef Chyba z Lanžhota, který před lety působil jako duchovní správce v Dyjákovičkách. Téměř 80 přihlášených se nejdříve společně účastní krátké přednášky a modlitby. Následně pak probíhá osobní sdílení v 10 skupinkách. Seminář bude probíhat během 10 nedělních setkání. Obnova v Duchu sv. je vedena podle oblíbené příručky P. Ernsta Sieverse W.V., kterou v 80. letech sestavil při svém působení v Africe.

Statistika za rok 2015

farnost:	Sv. Mikuláš	Sv. Kříž	Louka	Přímětice
křty dětí	94	8	18	10
křty dospělých	14	1	1	0
svatby	41	0	3	3
pohřby	58	9	neuveveno	13

Kalendář – únor 2016

- 31.1. **dětský maskární ples na téma Broučci** v 15 h v diskotéce Fantazie v Citonicích (pořádá Fatym Přímětice)
Ne
- 2.2. **svátek Uvedení Páně do Chrámu** (Hromnice) – mše sv. v 8 h u Sv. Jana Kř., v 16 h a 18 h u Sv. Kříže, v 18 h v Louce, v 18 h v Přímětích a v Kuchařovicích (vždy s žehnáním svící)
Út
- 3.2. Sv. Blažeje – mše sv. v 8 h u Sv. Jana Kř., v 18 h u Sv. Kříže se svatoblažským pozhánáním
St
duchovní setkání u mariánského sloupu v 16 h na Masarykově nám. (blíže na: spolek.maticecm.cz)
- 4.2. **setkání KLASu** (Klubu aktivních seniorů) v 9 h na faře u Sv. Kříže – téma PATERO CÍRKEVNÍCH PŘIKÁZÁNÍ
Čt
- 5.2. **1. pátek: POUŤ ZASVĚCENÉHO ŽIVOTA A ZA DUCHOVNÍ POVOLÁNÍ U SVATÉ BRÁNY**, mše sv. v 17 h u Sv. Kříže (P. Česlav Plachý OP), v 18 h setkání v sále kláštera se svědectvím zasvěcených osob
Pá
13. FARNÍ PLES od 19.30 h v novém Kulturním domě v Kuchařovicích (více na www.farnostprimetice.cz)
- 6.2. **děkovná mše sv. (padesátiny o. Mariana)** ve 14 h v louckém kostele a po ní až do večera setkání farníků a přátel v louckém klášteře (s občerstvením, hudbou, prohlídkou kláštera a dalším programem)
So
pouť v Hl. Mašůvkách – mše sv. v 17 h se svatoblažským pozhánáním (autobus ze Znojma jede v 16 h)
- 7.2. **představení dětí, které se připravují na 1. sv. přijímání** při mši sv. v 9 h u Sv. Mikuláše
Ne
sbírka u Sv. Kříže na přestavbu soc. zázemí kostela
tradiční dětský karneval od 15 h na loucké faře, tentokrát písničkový, děti v maskách i s doprovodem jsou srdečně zvány
- 9.2. tradiční **masopustní průvod Denního stacionáře sv. Damiána** – začátek v 9.20 h na nám. Svobody, dále přes ulice v centru města (zakončení v 11 h)
Út
- 10.2. **POPELEČNÍ STŘEDA** (den přísného postu, začíná postní doba) – **mše sv.** s udělováním popelce v 8 h u Sv. Jana Kř., v 16 a v 18 h u Sv. Kříže, v 18 h v Louce, v 16:30 h v Citonicích, v 18 h v Přímětích a v Kuchařovicích (popelce se bude udílet i následující 1. neděli postní)
St
křížová cesta v 19:30 h po městských kostelech, začíná u Sv. Alžběty a končí u Svaté brány u Sv. Kříže
- 12.2. **mše sv. pro děti** v 17 h u Sv. Kříže
Pá
- 14.2. **křížová cesta** v 15 h v Popické kapli
Ne
- 18.2. **setkání KLASu** (Klubu aktivních seniorů) v 9 h na faře u Sv. Kříže – téma PŘEDJAŘÍ V ZAHRADE
Čt
- 21.2. nedělní sbírka na **Halě sv. Petra**
Ne
- 29.2. **Týden na horách pro mládež** o jarních prázdninách na faře v Dolním Domašově pod Červenohorským sedlem.
Po

- Odjezd 29.2. v 9 h od fary v Přímětích, příjezd 5.3.
5.3. okolo 14 h. Cena 1000 Kč. Info P. Jindřich: tel. 731 402
So 652 a jáhen Daniel: tel. 736 510 847. (Pořádá Fatym Přímětice.)
- 3.3. **setkání KLASu** (Klubu aktivních seniorů) v 9 h na faře u Sv. Kříže – téma ŽIVOTNÍ STYL SENIORŮ
Čt
- 4.3. **1. pátek** – adorace a sv. zpověď od 15 h u Sv. Kříže
Pá
- 5.3. **pouť v Hl. Mašůvkách** v 17 h (autobus ze Znojma jede v 16 h)
So

POUTNÍ DNY U SVATÉ BRÁNY U SV. KŘÍŽE

Každý pátek: 8 h mše sv. | 15 – 17 h adorace, růženec/ křížová cesta a pozhánání | 17 h mše sv. | 15 – 18 h sv. zpověď

PŘÍPRAVA NA BIŘMOVÁNÍ

Je třeba se co nejdříve přihlásit u duchovního. První setkání přípravy mládeže v pátek 29.1. v 19.30 h na faře u Sv. Mikuláše (další 12.2.). Příprava starších bude probíhat zvlášť.

POBOŽNOSTI KŘÍŽOVÉ CESTY V POSTNÍ DOBĚ

- každou středu v 7.30 h u Sv. Jana Kř.
- každý pátek v 7.30 h a v 16.30 h u Sv. Kříže
- každou neděli v 15.30 h u Sv. Mikuláše
- každou neděli v 17 h v louckém kostele

Adorace v kostele v Přímětích – každý čtvrtek v 17 h (od čtvrtka 11.2.)

SEMINÁŘ OBNOVY V DUCHU SVATÉM – pro přihlášené každou neděli od 17 h v sále dominikánského kláštera

Pravidelný program:

Mše sv. s programem pro děti – každou neděli v 9 h u Sv. Mikuláše a v 10 h u Sv. Kříže | **Setkání dětiček a jejich maminek** – každé pondělí a středu od 9 do 12 h na faře u Sv. Mikuláše | **Modlitby matek** – každé pondělí v 18 h na faře v Louce | **Setkání Mariiny legie** – každé pondělí v 15.45 h na faře u Sv. Kříže | **Zkoušky chrámového sboru** – každé úterý v 19 h na faře u Sv. Kříže | **Setkání mládeže** – každý pátek v 19.30 h na faře u Sv. Mikuláše; jednou za 14 dní v pátek večer na faře v Přímětích | **Vzdělávací setkání nejen pro mládež** – jednou za 14 dní v pátek na faře v Louce (po mši sv. v 18.30 h): v únoru 12.2 a 26.2. | **Zkoušky scholy** – každý pátek v 18 h na faře u Sv. Mikuláše | **Setkání ministrantů** – každý pátek v 18 h na faře u Sv. Mikuláše | **Setkání dominikánských terciářů** – každý poslední čtvrtek v měsíci po večerní mši sv. na faře u Sv. Kříže | **Mše sv. pro seniory a nemocné** – každou sudou středu ve 13.30 h v novém domově pro seniory U Lesíka, každou sobotu v 9 h v penzionu na Vančurově, každou sobotu ve 14.30 h v Nové nemocnici odd. 130 (možnost přinést sv. přijímání na pokoj - tel.: 736 523 600)

Život farností Znojma vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo (Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo, IČ: 49440594). Registrováno Ministerstvem kultury pod č. E 11690. Adresa redakce: farni.zpravodaj@outlook.cz. Redakční rada: Eliška Juráková, Marie Ochmanová, Petra Bláhová, Ondřej Lazárek. Vychází každý měsíc mimo letní prázdniny. Uzávěrka 20. předcházejícího měsíce. Za obsah článku odpovídá autor. Doporučená cena 7 Kč. V elektronické podobě časopis dostupný na www.farnostznojmo.cz. Číslo 2/2016 vyšlo 31/01/2016 ve Znojmě v nákladu 630 výtisků. Vytiskla Tiskárna Koutecký – Kuchařovice.